

UPRAVA CESTOVNOG PROMETA

Prisavlje 14, p.p. 256 Zagreb
Tel. 01 6169 050, fax: 01 6195 941

Klasa: 011-01/09-03/79
Urbroj : 530-07-09-02
Zagreb, 06. listopada 2009. godine

UREDI DRŽAVNE UPRAVE U ŽUPANIJAMA

SVIMA

Predmet: Tumačenje odredbi Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (NN br. 178/04, 48/05, 151/05, 111/06, 63/08 i 124/09), koje se odnose na autotaksi prijevoz

Izmjene i dopune Zakona o prijevozu u cestovnom prometu objavljene u „Narodnim novinama“ br. 124 od 16. listopada 2009. godine, donesene su radi usklađivanja predmetnog Zakona sa Zakonom o koncesijama (NN br. 125/08), a mijenjaju se odredbe Zakona o prijevozu koje se odnose na auto taksi prijevoz.

Za obavljanje pojedinih vrsta javnog cestovnog prijevoza prijevoznik (pravna ili fizička osoba) mora biti registriran za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza te posjedovati licenciju kojom dokazuje ispunjavanje zakonom propisanih uvjeta. Za početak obavljanja djelatnosti, prijevoznik mora pribaviti od nadležnog tijela dozvolu za određenu vrstu prijevoza (dozvola za obavljanje javnog cestovnog linijskog prijevoza putnika, javnog cestovnog prijevoza tereta i sl.). Iz zakonskih odredbi razvidno je da se obavljanje djelatnosti svih vrsta javnog cestovnog prijevoza temelji na sustavu dozvola (odobrenja, licencija i sl.), a sada je u tom pogledu izjednačen i auto taksi prijevoz. Dosadašnje iskustvo u primjeni ovoga Zakona pokazalo je da se institut koncesije nije koristio u sadržajnom smislu kao koncesija (sa svim posljedicama koje proizlaze iz primjene tog instituta) već kao dio sustava dozvola. Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da praksa europskih zemalja koristi institut dozvola u auto taksi prijevozu, ovim Izmjenama i dopunama Zakona, ujednačava se pravna pozicija prijevoznika u Republici Hrvatskoj i usklađuje pravna regulativa s faktičnim stanjem.

Obzirom na učestale upite o načinu primjene pojedinih novih odredbi predmetnog Zakona, koje se odnose na autotaksi prijevoz, držimo potrebnim nadležna tijela upoznati sa stajalištima ove Uprave, radi ujednačavanja praktičnog postupanja i otklanjanja eventualnih dvojbi.

Prema članku 46. navedenog Zakona, autotaksi prijevoz se obavlja na temelju toga Zakona i propisa koji donosi nadležno tijelo jedne ili više jedinica lokalne samouprave. Spomenutim propisom može se utvrditi da se autotaksi prijevoz obavlja na temelju dozvole. Prema stajalištu ove Uprave, jedinica lokalne samouprave naznačenim propisom ne smije izrijekom ograničiti broj dozvola za

obavljanje autotaksi prijevoza (poduzetnička i tržišna sloboda mogu se ograničiti samo zakonom, a ne propisom nižega ranga, a i tada samo iz Ustavom taksativno utvrđenih razloga).

Zakonom nije utvrđen rok važenja dozvola za obavljanje autotaksi prijevoza, pa bi se teoretski dozvola mogla izdavati na neodređeno vrijeme (važila bi sve dok postoje uvjeti na temelju kojih je izdana). Međutim, držimo oportunističkim propisom utvrditi rok od 5 godina, obzirom da je taj rok utvrđen kod izdavanja ostalih dozvola za obavljanje ostalih vrsta prijevoza te za izdavanje licencije za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza.

Dozvola za obavljanje autotaksi prijevoza, kao i ostale dozvole koje se izdaju za druge vrste prijevoza, nije prenosiva.

Za izdavanje dozvole plaća se upravna pristojba, sukladno propisima o upravnim pristojbama. Nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave ovlašteno je ranije spomenutim propisom urediti oblik i sadržaj dozvole za obavljanje autotaksi prijevoza.

Dozvola može prestati važiti prije isteka roka na koji je izdana ukoliko prestane postojati neki od uvjeta na temelju kojih je izdana (prestanak važenja dozvole rješenjem utvrđuje nadležno tijelo koje je dozvolu izdalo).

U pogledu mogućnosti propisivanja ograničenja izdavanja dozvola po osnovi starosti vozila, mišljenja smo da takvo ograničavanje nema uporišta u postojećim zakonskim propisima.

Isto tako, držimo da bi propisivanje potrebnog kontinuiranog obavljanja taksi djelatnosti na pojedinom području značilo neopravdano favoriziranje određene skupine prijevoznika, odnosno dovodenje ostalih prijevoznika u bitno neravnopravan položaj u tržišnoj utakmici, što bi u konačnici takav propis jedinice lokalne samouprave činilo upitnim s aspekta njegove ustavnosti i zakonitosti.

Što se tiče propisivanja minimalne snage i zapremnine motora vozila kojim će se obavljati autotaksi prijevoz, mišljenja smo kako ne postoje zapreke da jedinica lokalne samouprave autonomno propiše navedene (ali i druge) tehničke karakteristike vozila kao uvjet za obavljanje djelatnosti, prilagođene potrebama dotične jedinice (ne treba posebno naglašavati da takvi uvjeti moraju biti sukladni pozitivnim propisima, racionalno objašnjivi, odnosno ne smiju se propisivati radi favoriziranja ili isključivanja određenih kategorija prijevoznika).

Nadalje, mišljenja smo da bi propisom jedinice lokalne samouprave, kojim se uređuje autotaksi prijevoz na njenom području, trebalo propisati samo gornju granicu cijene usluga autotaksi prijevoza, ostavljajući tržištu da slobodno formira cijenu do tako propisane visine.

Koncesije izdane prema propisima koji su važili do stupanja na snagu Zakona o izmjenama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu («NN», br.124/09) ostaju na snazi do isteka roka njihova važenja, a postupci u tijeku (natječaji i sl.), započeti prije stupanja na snagu navedenog Zakona, dovršit će se prema odredbama ranijeg propisa (tako izdane koncesije bit će valjane do isteka roka na koji su dodijeljene).

Molimo da na odgovarajući način upoznate nadležna tijela jedinica lokalne samouprave na svom području sa sadržajem ovoga raspisa.

S poštovanjem,

v.d. RAVNATELJA

Ante Neveščanin

Dostaviti:
Pismohrana, ovdje